

ನಭಾಷಂದರ್ಡವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಪ್ರ -

ಇಕ್ಯತೆಯ ಕೇವಲ ತಜಿಹದಿ

ಹಲಿಶಿದ್ಧಾತ್ಮನು, ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯಿಲ್ಲ, ದೇವರ ಜನರು ಒಂದೇ ಹೃದಯಿದವರೂ ಒಂದೇ ಆತ್ಮದವರೂ ಅಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ತೀಸ್ತನಲ್ಲಿಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲ ಬಿಭಜನೆಗಳು ಹಾಪಭೂತವಾದವುಗಳೂ ಸಿಜವಾದ ಕೈಸ್ತಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಾಶನಕರವಾದವುಗಳೂ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿದವನು ಜೀವಲ್ಲ ಬೋಳಧನೆಯ ಅತೀ ಸರ್ಕಾರಾದದ್ದನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಆಹಾ, ನಹೋಳರು ಒಂದಾಗಿಯವರು ಎಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯು, ಎಷ್ಟೂ ರಮ್ಯವಾದದ್ದು!” (ಅರ್ಥನೆ 133:1).

ಯೇಸುವು ತನ್ನ ತಂಡೆಗೆ ಹೀಗೆ ಹ್ರಾಫಿನಿಸಿದನು.

ಅದರೆ ಇವಲೋಣಸ್ತರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬುವರಲೋಣಸ್ತರ ನಹ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಂನು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದೀ ಎಂದು ಲೋಕವು ನಂಬುವರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿರೂ ಒಂದಾಗಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ತಂಡೆಯೇ, ನಿಂನು ನನ್ನಾಲ್ಲಿಯಾ ನಾನು ನನ್ನಾಲ್ಲಿಯಾ ಇರುವ ಶ್ರೂರ ಅವರೂ ನಮ್ಮೀಲ್ಲ ಇರಬೇಕೆಂತಲೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಒಂದಾಗಿಯವ ಶ್ರೂರ ಅವರೂ ಒಂದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಂನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾನು ಅವಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅವರಾಲ್ಲಿಯಾ ನಿಂನು ನನ್ನಾಲ್ಲಿಯಾ ಇರಲಾಗಿ ಅವರ ಬಕ್ಕಪ್ಪ ಹೂಣಿಸಿದ್ದಿಗೆ ಬಂಪದಲಂದ ... ತಿಳಿದು ಬಂಪದವ (ಯೋಹಾನ 17:20-23).

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚೆಂಬು ವಿಶ್ವಾಸಿಯು, ತಂಡೆ ಮತ್ತು ಕುಮಾರ ಒಂದಾಗಿಯವಂತೆ, ಹೆಚ್ಚೆಂಬು ಇತರ ವಿಶ್ವಾಸಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ರಕ್ಷಕನ ಹ್ರಾಫನೆಯು, ತೀಸ್ತನ ಜನರ ಬಕ್ಕತೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ತೀಸ್ತನನ್ನು ಸಿಜವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನುವರಿಸುತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಕ್ಕೆ ನಾಕಣ್ಣರುತ್ತಿದೆ. ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಆಳವಾದ ಜಿಂಟನೆಯ ತಾಸಿನಲ್ಲ ಈ ನಂಗತಿಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಹೆಚ್ಚೆಂಬು ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಇದನ್ನು ಮಹತ್ವದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ: ಇದು ಹೆಚ್ಚೆಂಬು ಮೇಲೆ ಭಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಅಗತ್ಯತೆಗಾಗಿ ಒಡೆಯನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಬ್ಬನು ತಿಳಿಯಾಗ ಇದು ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿಭಜನುವ ಈ ದುಃಖರವಾದ ಹಾಪವು ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಲೆ ಯಾವ ಹಾಪವೂ ತೀಸ್ತನಲ್ಲ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂಪದಲಂತೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಷ್ಟು ಅಡ್ಡಿಂಡಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

“ನಹೋಳರೆ, ... ನಿಂವು ಒಂದೇ ಮನನನ್ನು ಒಂದೇ ಅಭಿಹೂಯವೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಹೊಂದಿಕೆಯಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುತೀಸ್ತನ ಹೆನಲಿನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” (1 ಕೋಲಿಂಥ 1:10) ಎಂದು ಹೋಲನು ಬರೆದನು. ಬಕ್ಕತೆಗಾಗಿ ಅಂಥ ಹಲಿಶಿದ್ಧಾತ್ಮನ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಂದಿಗೆ, ಸಿಜವಾದ ಆತ್ಮಪ್ರ, ವಿಧೇಯ ಹೃದಯವು, ಈ ಹಾಪವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ

ಹೇಗೆ ಹನುರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ಶ್ರೀತಿಯೆಂಬ್ಲು ಇತರ ಶಿಕ್ಷನೆಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿರಲು, ಹಲಿಶುಧಾತ್ಮನಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಲ್ಪಡತದ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀತಿಯೋಂದನ್ನು ಜಟಿತುಕೊಡುವುದು ತನ್ನ ಜವಾಭಾಲಕೆಯಿಂದ ತಿಖಿಯುವಲ್ಲ ಯಾರು ನೋಡು ಹೋಗುವರು? ಕೈಸ್ತರಲ್ಲ ವಿಭಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯ ಯಾವುದೇ ಆಜರಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಒಬ್ಬನು ಹಾಫಭಲತವಾಗಿ ಅಪರಾಧಿಯಿಂದ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣಗಳು ವಿಭಜನೆಗಳನ್ನು ಶಾಷ್ಟ್ರತವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವವು. ಒಂದು ಕಾರಣವು ಅನೇಕ ಜನರು - ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜನರೂ ನಹ - ಅದನ್ನು ಒಂದು ಹಾವೆಯಿಂದ ಎಂದೂ ತಿಖಿಯುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅದನ್ನು ಹನುರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಪರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವು, ಅನೇಕರು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಹಾಗೂ ನಂಜಗ್ರಹಿತೆಯ ಹೃದಯಗಳಿಂದಿಗೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಭೇದಕ್ಕೆ ದುಃಖವಾಗಿರುವವರು, ತೊಂದರೆಯು ಪರಿಹಳಿಸಲಾರದಕ್ಕೆ ಆಜವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಯಂತೆ ಯೋಚಿಸುವುದು. ಯಾವುದೇ ಗುಂಪು ನಷ್ಟ ಕರ್ತನು ಜೊಳಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಯಾವುದೇ ಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ; ಶ್ರೀತಿಯೋಂದೂ ದೇವರಿಗೆ ಅಖಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ.

ಆಗಾನ್ಯ, ಕೆಲವರು, “ಒಬ್ಬರೇಯಾಗಿ ದೂಡೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಲು” (ಯೋಾಯ 63:3) ಯೇಣುವಿಗೆ ಬಿಧೇಯರಾಗಲು ಸಿದ್ಧಲಿರುವರು, ತಾನೆದ ನೌಲನಂತೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲ “ಕರ್ತನೇ, ನಾನೇಣು ಮಾಡಬೇಕು?” (ಅಷ್ಟೋಂತು ರಕ್ತಗ್ರಹ 22:10) ಎಂದು ಹಾಗೂತ್ತಿರುವರು. ಅವರು ವ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ನಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಜಟಿತುಕೊಂಡು, “ಅಹಹಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಲಿಯಾಗುವವರೂ” “ಲೊಂದದ ಕನವ್ರೋ ಎಲ್ಲಾದರ ಹೋಲನೋರೆ” ಅಗಲು ಸಿದ್ಧಾರಿದ್ದಾರೆ (1 ಕೊಲಿಂಧ 4:13ಬಿ), ಅದಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಕರ್ತನನ್ನು ದೂಜನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ, ಆಗನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ ಆಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇವಲಿಗಾಗಿ, ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.

ದೇವರ ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಿತೆಯ ಸುಂದರವಾದ ಹಲಿಣಾಮುವನ್ನು ನಭಾಪಂಗಡವು ಶ್ರಾತಿಗೇಳಿಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಎಂದೂ ತಲುಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೆಂತಾಪ್ಯಿಸಿನುವವನು ಯೇಣುವು ಹಾದಿನ್ಹಿಸಿದಕ್ಕೆ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ನಾಧಿಸುವ ಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಅತಂಕವನ್ನೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಪ್ರೇರಣಾಪ್ಯಿಸಿನುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥವನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಕೆಟ್ಟಕನವನ್ನು ಪ್ರೇರಣಾಪ್ಯಿಸಿನುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಲಿ: ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜನರು (ಹೃದಯದಲ್ಲ), ಕೆಲವು ಇತರ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆತಂಕವನ್ನೊಳ್ಳುವಂಥಾಗೆ ನಿಷ್ಟನ್ನು ಬೆಂಬಲನುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ, ಪ್ರೇರಣಾಪ್ಯಿಸಿನುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಇಡೀ ನಭಾಪಂಗಡದ ಸಭೆಗಳು “ನರಣಿಯನ್ನು ಮುಲಿದು” “ಅವಜಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಬರುವವು” (ನೋಡಿಲ ಶ್ರೀಕಣ 18:4) ಎಂದು ನಾವು ಬಯಸುವೆವು, ಅದರೆ ನೈಜತೆಯಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸಿಲೇಂಡಿನಲಾರೆವು. ನಭಾಪಂಗಡಪ್ಯವನ್ನು ಅದರ ಮುಂದಿನ ಶ್ರಗತಿಯಲ್ಲ ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವೃತ್ತಿಗಳು, ಅದರ ದುಷ್ಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಜಟಿಜಿಡಬೇಕು, ಅಲ್ಲಗಳಿಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಹೋನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕೈಸ್ತರಿದ್ದಂಥ ಕೈಸ್ತರಾಗುವುದು. ಮೊದಲನ ಕೈಸ್ತರಿದ್ದಂಥ ಕೈಸ್ತರಾಗಿರುವುದು ಅಂದರೆ ನಂತರಾಣವಾಗಿ ಹಲಿಶುಧಾತ್ಮನಿಂದ ನಡಿನಲ್ಲಿದ್ದವುದು - ಎಲ್ಲಾ ನೈತ್ಯದಲ್ಲಿ

ಜನಲಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಈ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಆತನು ಬಂದಾಗ ನಡಿಸಿದಂತೆ ಬೋಳಿಸುವುದು, ಕಾಯ್ದುಮಾಡುವುದು, ನೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಅಗಿದೆ. ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಕಾಯ್ದುವನ್ನು ಪುನಃ ನಾಪು ಮಾಡಿರೆ, ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ತೈತ್ತಿಲಿಂಗಂತೆ ನಂತರಾಣಾಗಿ ನಭಾಪಂಗಡದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರಾಗಿರುವುದು ನಿಶ್ಚಯಾಗಿದೆ.

ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಅವಲಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಬರುವರೆಗೆ, ಪ್ರಥಮ ತೈತ್ತಿರು ಲೋಕವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮಹಾ ಕಾಯ್ದುವನ್ನು ಖಾರಂಜನಲು ಯೀಂನು ಜಡಿಸಲ್ಪ, “ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು,” “ತಡಮಾಡಬೇಕು” ಎಂಬುದು ಅಜ್ಯೋಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರು, ಆತನು ಬಂದನು ಮತ್ತು ಆ ಶಿಕ್ಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಯೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಪ್ರಥಮ ಕಾಯ್ದುವನ್ನು ಹಲಿಶೀನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಅದೇ ಅತ್ಯಾಸಿಂದ ಆತನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರು ನಡಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಶಿಕ್ಷ್ಯರು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಸಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಂದು ಅನತ್ಯಾಗಿರುವೆನ್ನೋ? ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಯ್ದುದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವದನ್ನು ಆತನು ಜಡಿಸ್ತಾರೆ, ಅದೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೇ ನಾಪು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಆತನು ಜಡುವನ್ನೋ? ಇಂದು ಯಾವನಾದರೂ ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಹೃದಯಿಂದ, ಪೂರಾತನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರನ್ನು ನಡಿಸಲು ಬಂದಾಗ ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಕಾಯ್ದುವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವನು. ನಾಪು ತಿಜಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಆತನಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಡುವೆವು ಅದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಆತನ ಕಾಯ್ದುವು ನಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆಯೂ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವೂ ಅಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಈ ದ್ಯುಬಿಕ ಮಾಡಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಯ್ದುವು ನತ್ಯವಾದದ್ವಾಗಿರತಕ್ಕಾದ್ದು; ಕಾಯ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತವನ್ನು ತ್ರಂಪಾಣಿಕ ವಾಗಿಯೂ ಜಾಗರೂಕತಯಾಂದಲೂ ಹಲಿಶೀನತಕ್ಕಾದ್ದು. ಈ ಹೊದಲನೆಯ ಕಾಯ್ದುವು ಯೀಂನುಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ತ್ರಂಗಿಸುವದನ್ನೂ ಕೇಳಬದನ್ನೂ ಭರವನೆಯಿಂದ ತಿಜಯುವದನ್ನೂ ಮಾನನಾಂತರಭಾವದುವದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆಮೇಲೆ ಬಾಳ್ಳಿಸ್ತೇ ಹೊಂದುವದನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು ಎಂದು ನಾಪು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆಗ ಈ ಬಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವನು, ಯೀಂನುಬಿನ ಪುನರುತ್ತಾನದ ನಂತರ ಹೊದಲನೆಯ ಹಂಜಾಶತ್ತಮದ ದಿನದಂದು ಹೆತ್ತನು ಮತ್ತು ಅವನ ಕೇಳಬಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವನು; ಅಂಥ ತ್ರಂಗಿಸು ಯೀಂನುವನ್ನು ಆತನು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾನಲ್ಪಣ್ಣಂತೆ ತ್ರಂಗಿಸುವದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕೇಳಬಾಗಿ, ಶಿಲುಬಿಗೆ ಹಾಕಲಿಂಬ್ಬ ಯೀಂನುವು ಕರೆನೂ ತ್ರಿಸ್ತನೂ ಅಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಭರವನೆಯಿಂದ ತಿಜಯಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಜಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾನನಾಂತರ ಹಡಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹಾಪಗಳ ಶ್ವಮಾಹಣಿಗಾಗಿ ಬಾಟ್ಟಿನ್ನ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಿಬಿಧ ನಭಾಪಂಗಡಗಳ ತಪ್ಪಗಳನ್ನು ಅವನು ತ್ರಂಗಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಕೇವಲ ಬೈಬಲ್ ಬೋಳಧನೆಯನ್ನು ತ್ರಂಗಿಸುವನು. ಅಂಥ ತ್ರಂಗಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಭಾಪಂಗಡದ ಹಣಿಪಣಿಹಣ್ಣುವುದು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ತ್ರಂಗಿಸಿದ್ದಿಂತಲನುವುದೂ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಕರೆನ ಬೋಳಧನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತ್ರಂಗಿಸಿದ್ದಿಂತಲನುವುದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಈ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಂದಿಗೆ, ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು

ତୁ ନଂଗିନୀପ କାଳେ ଦଲ୍ଲ ମୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କରେ ରତ୍ନିନୀପ ଦରଲ୍ଲ ନିଜଚାଦ ହୃଦୟ ଗଲୁ ହେଲାଏ ବିଭାଗପାରିବହୁମତ? ଉଦାକରଣିଯୁ ସ୍ଵର୍ଗପାରିଦେଯୋଇ? ଅଦନ୍ତେ ନାହିଁ ଅନୁଶରଣବହୁମତୋଇ? ନିଜୀଯ ପାରିଯୁଆ ଅଦୁ ଜେନ୍ମୁଗି ପ୍ରେସାବୀନିଦ ଦାଲିଯାଂତେ ନରତ୍ତବାରିଦେ. କାଳୀଯିଦେ ଜୟଦନ୍ତ ମୁକ୍ତ ଶାଲେଗ ହୋଇଥିବାରେ ଅଦନ୍ତେ ତିତିଦୁରକ୍ଷାପାରିବହୁମତିରେ, ଯାପୁଦେ ପ୍ରପାଦି, ଯାଜିମ ଇଲ୍ଲାଚେ ତୁ ନଂଗିନୀ ଅଦନ୍ତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନିନୁବ ଅଗର୍ତ୍ତେ ଅରୁପଦିଲ୍ଲ; ଅଦନ୍ତେ ପଦମପ ଯାପନେ ଅଗର ପ୍ରହିସିକେଳାଳ୍ପୁପଢ୍ପୁ ଅଦୁ ନରତ୍ତବାଦଧ୍ୱାରିଦେ. ନତ୍ୟକୁଗି, ଯେଣନୁବିନ ରତ୍ନକୁଗିଯୁଆ ନହ, ହୁଦୁକୁଲ୍ଲିରୁପ ହୃଦୟଗଲୁ, ତକ୍ଷୁଗି ଅଧିମାଦି କେଳାଳ୍ପୁ ପଢ୍ପୁ ହଲିଶଦ୍ଧାର୍କୁନୁ ପାରାତାଦିରୁପ ନାଧ୍ୟତେଇଯିଦେଯୋଇ? ଅପର ହଙ୍ଗରିଗାରି ବେଳେ ଯାଗୁପଢ୍ପୁ, ପ୍ରତିଯେବ୍ବୁନୁ ତମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗିତ ପଦମପଢ୍ପୁ କଟ୍ଟୁପଢ୍ପୁ ଆକ୍ରମ ବେଳାରୁ ନେଯୁ, ବିନ୍ଦେ ମନନ୍ତ୍ରୁପରମ ବିନ୍ଦେ ଅଭିନ୍ଦୁଯପୁର୍ବୁପରମ ଅଗିରବେଳେକେଂଦ୍ର ଯେଣନୁପୁ ବେଳିକେଳାଳ୍ପୁପାଗ, ଅପ୍ପୁ ଅନ୍ତର୍ପାଦଧ୍ୱାରିଯପୁଦେଯୋଇ? ତପ୍ପ ଏକିଲ୍ଲ? ଆ ହୃଦୟଗଲୁ ଅତନ୍ତେ ତିତିଦଶ୍ପୁ ହଲିଶଦ୍ଧାର୍କୁନୁ ବୋଲିଦିଲ୍ଲାଦିରେ, ଆଗ ନାହିଁ ବିନ୍ଦାଗିର ବେଳେକେଂବ ହଲିଶଦ୍ଧାର୍କୁନୁ ଜନ୍ମପରୀକୁ ନିଜୀଯ ପାରିଯୁଆ ପ୍ରଧାନପାଦପ ଗଜାନୁତ୍ତିବେ.

ହେଲ୍ତନୁ ତୁ ନଂଗିନୀପ ଜନର ବାହୀନ୍ଦ ହୋଇଲୁ ରତ୍ନିଜୀ ହୋଇଦିଦରେହୋ ଇଲ୍ଲାଚେ ଅନଂତର ରତ୍ନିଜୀ ହୋଇଦିଦରେହୋ? ଇଲ୍ଲ ମାନ୍ଦ ଦଲ୍ଲ ବିନ୍ଦୁ କରିଲେବେଳୁଯିକି ଅରୁତ୍ତିବେ. ଇଲ୍ଲ ବଳ୍ମୀଯ ମୁକ୍ତ ନିଜଚାଦ ହୃଦୟଗଲୁ ବିନ୍ଦୁ ଜନ୍ମେଇଲିଲିଲ ବେଳେଯାଗୁତ୍ତିବେ. ଅଦୁ ଅଗର୍ତ୍ତବାରିଦେଯୋଇ? ହଂଜାଶତ୍ରୁମ ଦିନଦିନ ବାହୀନ୍ଦ ହୋଇଦିଦ କେ ବିତିଯଦଲ୍ଲ ବହ୍ନିକେଳାଳ୍ପୁପଦିଲ୍ଲପୋଇ? ଇଲ୍ଲାଚେ ଅପର ବିନ୍ଦାଗିଦିରେହୋ? କାପର ମୁକ୍ତାୟିଗୋନାଦାଗ, ବାହୀନ୍ଦକ୍ଷିଂତ ହୋଇଲୁ ରତ୍ନିଲ୍ଲାଙ୍ଗିଦେପେଂଦୁ ହେଲେଜିଦ ବିନ୍ଦୁ ଗନ୍ତପୁ ବାହୀନ୍ଦ ନଂତର ରତ୍ନିଜୀ ହୋଇଦିପୁ ବିନ୍ଦୁ ହେଲେଜିଦ ବିନ୍ଦୁ ଗନ୍ତପୁ ବିନ୍ଦୁ? ଇଲ୍ଲ, ଅଲ୍ଲ ଇରାଲ୍ଲ, ମୁକ୍ତ ଅଲ୍ଲ ଅଂଧ ବିଭଜନ କରିଲ୍ଲାଚେପେଂଦୁ ପ୍ରତିଯେବ୍ବୁରାଜ ତିଜିଦିଦ୍ଧର. ଯାକେ ଇରାଲ୍ଲ? କେ ଜନର ଜଗତ୍ତିନ ଏଲ୍ଲ ଭାଗିକିମିଦ କାବିଦିବିନିରାଜିଲ୍ଲାଚେ? ଅପର ଜନ୍ମପାଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲ୍ଲାନ୍ତେ ମାତାପୁପରାଗିରାରିରାଜିଲ୍ଲାଚେ ମୁକ୍ତ ଜନ୍ମପାଦ ତୁଭାଗିକ ଲ୍ଲାଯୁଆ ଅନ୍ତରାଦ ହଲିନରଗିକଲ୍ଲାଯୁଆ ବେଳିନଲ୍ଲାଙ୍ଗିରାଜିଲ୍ଲାଚେ? ଅପର ତମ୍ଭେ ବିଭିନ୍ନ ତକ୍ଷତିଗିକଲ୍ଲ, ଭାବନେଗିକଲ୍ଲ, ମନେଯ ତୁଭାଗିକଲ୍ଲ ମୁକ୍ତ ବିନ୍ଦିନ ଯାପୁଦେ? ଶ୍ରୀନ୍ତି ନମ୍ବରହିଂଦେ ହୋଇଲୁ ତରବେଳେଯଦ୍ଧରା ଅଗିଦିରାଜିଲ୍ଲାଚେ? ହାଗିଦିରାଜା, ହେଲ୍ତନୁ “ନିମ୍ନ ହାପରିକ ହଲିକାରଚାନୁଦରକୁରି ... ବାହୀନ୍ଦ ମାଦିନୀକେଳାଳ୍ପି” (ଅତ୍ୟୋନ୍ତର କୃତ୍ୟଗଲ 2:38) ବିନ୍ଦୁ ହେଲେଜିଦ କାଦଲେ ଆ ବିଶାଲଚାଦ ଜନନମହାଦଲ୍ଲିଯ ପ୍ରତିଯେବ୍ବୁରା ହେଲ୍ତନ ପ୍ରତିନିଧିନ୍ତେ ଅଧିମାଦିକେଂଦ୍ର, ନାହିଁ ଯାକେ ଅଧିମାଦିକେଳାଳ୍ପିଭାରିଦେ? ଯାପୁଦୁ - ଜନ୍ମତେ ମାଦିତ୍ତିର? ନିଜ, ନମ୍ବର ହେଲ୍ତନ ପ୍ରତିନିଧିନ୍ତ ଭାବାଂତରପୁ ଅରୁପଦୁ, ଆଦରେ ନମ୍ବର ଭାବାଂତରପୁ ନତ୍ୟପାରିଯପୁଦେ? ହେଲ୍ତନ ବିଜାରିଗଲୁ ଅଜଲ୍ଲଙ୍ଗ ଜିନ୍ଦିନଙ୍କ ହଦିନିଜ ଅଧିମାଦିକେଳାଳ୍ପିଭାରିଦେ?

ଏଲ୍ଲ ନମ୍ବରଯଦଲ୍ଲ ଯେଣନୁପୁ ଅପର ବିନ୍ଦାଗିରବେଳେକେଂଦ୍ର ତୁରିନିନୁତ୍ତିର ଚାଗ ମୁକ୍ତ ବେଳିକେଳାଳ୍ପିଭାରିଦେ, ହଙ୍ଗରିଗାରି ବେଳେଯାଗୁତ୍ତିରପଠିନୁ ମାଦିପଠିନୁ, “ନିମ୍ନ ହାପରିକ ହାଲିକାରକୁରି”

ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲ “unto” ಎಂಬ ಜಿಕ್ಕೆ ಹದವನ್ನು ಯಥಾರ್ಥ ಹೃದಯ ಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವೆಂದು, ತೀಯ ಸ್ವೇಧಿತರೆ ನಿಂತು ನಂಬಬಿರೋ? ಸಿಳ್ಳಯ ವಾಗಿಯೂ “unto” ಎಂಬ ಜಿಕ್ಕೆ ಹದವು ಅಷ್ಟು ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥವುಳ್ಳದ್ವಾರಿಯವದಿಲ್ಲ. ನರಭಾವಾದ ಆಂಗೇಣ್ಣ - ನಾಕ್ಷನ್ ಹದದ ಅರ್ಥವೂ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದು ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಜೀಗಿದ ಕೈಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಸಿಳ್ಳಯವಾಗಿಯೂ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಿಭಜನೆಯು ನಾವು ಯಾವಾಗ ರಚ್ಚಿನಲ್ಲಿಷ್ಟೇವು - ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತುದ ಮೊದಲೀರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅನಂತರವೋ ಎಂಬ ತ್ವರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವುದು. ಅದರೆ ‘unto’ ಎಂಬಂಥ ಹದಗಳ ಅರ್ಥದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಸಿಳ್ಳಯವಾಗಿ ಅದು ನತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಿಭಜನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ನೆವಬಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದಾಗಿಯಾದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನ ಜನ್ಮಹಗೆಳನ್ನು ನಂತರಣವಾಗಿ ನಾವು ಕಡೆಗಟಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಭಾಹಂಗಡತ್ವವು ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು.

ಹಾಂತರಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣಿಗಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಹೇತುತನು ಈ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಅರ್ಥದಲ್ಲ ಹಾಂತರಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತುವನ್ನು ನಂಬಂಧಿಸಿದನು. ಅವನ ಅರ್ಥವೇನಾಗಿತ್ತು? ನಾವು ಮುಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡುವೆವು.

© 2009 Truth for Today